

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci

žalobců: a) S. A.,
b) A. A.
oba státní příslušnost Arménská republika
t. č. oba bytem SUZ - Pobytové středisko Havířov
Na Kopci 269/5, 735 64 Havířov – Dolní Suchá

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobách ze dne 28. 5. 2018 proti rozhodnutím žalovaného ze dne 2. 5. 2018, č. j. OAM-960/ZA-ZA10-ZA10-2017 a č. j. OAM-961/ZA-ZA10-ZA10-2017, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloby proti rozhodnutím žalovaného ze dne 2. 5. 2018, č. j. OAM-960/ZA-ZA10-ZA10-2017 a č. j. OAM-961/ZA-ZA10-ZA10-2017 **se zamítají.**
- II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 31. 5. 2018 napadl žalobce a) rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 5. 2018, č. j. OAM-960/ZA-ZA10-ZA10-2017, kterým bylo rozhodnuto o jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany tak, že mezinárodní ochrana se podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) neuděluje. Žalobce a) v odůvodnění žaloby uvedl, že správní orgán nepřihlédl k opodstatněnosti jeho obav, a odůvodnění není přiléhavé, neboť se jemu s druhou partnerkou narodila dcera. Dle jeho správní orgán nedostatečně zjišťoval skutkový stav a neinterpretoval veškerá jeho tvrzení. Řádně neposoudil jeho mimořádnou situaci v zemi původu. Hlavním důvodem je absolutní zlehčování újmy hrozící žalobci a jeho rodině, když již v minulosti došlo k aktu násilí na jeho manželku a k dalším četným projevům násilí. Napadené rozhodnutí má velmi negativní dopad na soukromí a osobní život žalobce, který již nemá v domovské zemi žádné ekonomické a sociální zázemí, navíc tato situace je umocněna komplikovaným zdravotním stavem dcery, která vyžaduje odbornou lékařskou péči a tato péče je pro žalobce v zemi jeho původu nedostupná. Požádal o přiznání odkladného účinku žalobě a napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.
2. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 31. 5. 2018 žalobkyně b) brojila proti rozhodnutí ze dne 2. 5. 2018, č. j. OAM-961/ZA-ZA10-ZA10-2017, kterým bylo rozhodnuto o její žádosti o udělení mezinárodní ochrany tak, že mezinárodní ochrana se podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) neuděluje. Žalobkyně b) v žalobě zpochybnila argumentaci žalovaného v odůvodnění napadeného rozhodnutí týkající se jejích opodstatněných obav z návratu do vlasti. Je matkou nezletilé dcery A.nar.X a manželkou S. A., když tyto neopustí a rovněž je nevystaví riziku pravděpodobných útoků rodiny bývalé partnerky manžela tím, že se vrátí do země svého původu. Kromě toho tam již nemá hmotné zabezpečení, neboť prodala byt s cílem domovskou zemi opustit z důvodu jejího pronásledování a fyzického napadání ze strany příslušníků rodiny bývalé partnerky manžela. Správní orgán řádně neposoudil její mimořádnou situaci v zemi původu. Hlavním důvodem je absolutní zlehčování újmy hrozící žalobkyni a její rodině, když již v minulosti došlo k aktu násilí vůči ní i manželovi. Nepříznivá ekonomická situace v zemi původu je umocněna i zdravotním stavem dcery, která vyžaduje odbornou lékařskou péči a tato péče je pro ní v zemi původu nedostupná, což doložila fotokopiiemi tří lékařských zpráv, vystavených MUDr. K., radiodiagnostické odd. NsP Havířov ze dne 14. 5. 2018 - vyšetření UZ břicha horní i dolní a ze dnů 1. 3. 2018 a 17. 5. 2018 ortopedickou ambulancí. Požádala o přiznání odkladného účinku žalobě a napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.
3. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. června 2018, č. j. 62 Az 17/2018-35 soud spojil obě věci ke společnému řízení. (PM usnesení dne 11. 7. 2018).

4. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě žalobce a) dne 14. 6. 2018 v první řadě zdůraznil, že žaloba má ze zákona odkladný účinek. Správní orgán nesouhlasí s obsahem žalobních námitek, neboť nedokládají žalobci namítaná porušení zákonných ustanovení. Při rozhodování vzal v úvahu skutečnosti tvrzené žalobci a přihlédl k nim. Shromáždil k nim adekvátní informace o situaci v zemi původu a své závěry postavil na aktuálních informacích o zemi původu k datu vydání rozhodnutí. Žalovaný při posouzení žalobci tvrzených obav neshledal vazbu na důvody taxativně vymezené, pro něž lze azyl dle § 12 písm. a), b) udělit. Zdůvodnil, proč tvrzené skutečnosti nemohou představovat důvod k udělení azylu, což v odůvodnění rozhodnutí srozumitelně popsal v napadeném rozhodnutí. Na tyto pasáže napadeného rozhodnutí odkazuje, jelikož dostatečně reagují na individuální situaci žalobce a nepovažuje za účelné v nich uvedenou argumentaci ve svém vyjádření opětovně prezentovat v celé šíři. Správní orgán je přesvědčen, že pokud by byly žadatelovy obavy z uvedených osob opodstatněné a tyto představovaly pro žadatele životní nebezpečí, jak sám ve své výpovědi uvedl, měl dotyčný možnost obrátit se na státní orgány ve své vlasti o pomoc, čehož však nevyužil, jelikož měl dle jeho tvrzení strach, protože ho lidé, s nimiž měl konflikt, varovali, aby nepodával trestní oznámení. Dotyčný se jich bál, proto vzal jím podané trestní oznámení kvůli způsobené autonehodě zpět a poté se již na policii nikdy neobrátil. Správní orgán v této souvislosti konstatuje, že jmenovaný naprosto na pomoc policie či jiných státních orgánů země svého původu rezignoval, protože mu tyto mohly těžko pomoci, když o jeho potížích vůbec nebyly informovány, protože jim to jmenovaný neoznámil. V případě žadatele proto rozhodně nelze dojít k závěru, že by byla příslušnými arménskými orgány odmítnuta ochrana jeho osoby, tedy že by stát nebyl schopen či ochoten žadateli poskytnout ochranu. Co se týká údajného odkazu na zdravotní stav jeho dítěte, tak v poskytnutí údajů k žádosti o MO své dcery dne 31.1.2018 uvedl, že zdravotní stav jeho dcery je moc dobrý, č. listu 31-32 spisového materiálu a jako důvod její žádosti uvedl sloučení rodiny. Při seznámení s podklady předložil lékařskou zprávu dítěte 26.3.2018, č. listu 45, jednalo se o ultrazvuk ledvin, avšak bez ložiskových změn. Žádné závažné zdravotní skutečnosti nevyplynuly. Navrhl žalobu zamítnout a vyslovil souhlas s rozhodnutím bez jednání.
5. K žalobě žalobkyně b) žalovaný ve svém vyjádření ze dne 21. 6. 2018 v první řadě zdůraznil, že žaloba má ze zákona odkladný účinek. Dále, že správní orgán nesouhlasí s obsahem žalobních námitek, neboť nedokládají namítaná porušení zákonných ustanovení. Při rozhodování vzal žalovaný v úvahu skutečnosti tvrzené žalobkyní a přihlédl k nim. Shromáždil k nim adekvátní informace o situaci v zemi původu a své závěry postavil na aktuálních informacích o zemi původu k datu vydání rozhodnutí. Správní orgán tak vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci, který svým rozsahem odpovídá předpokladům nezbytným pro vydání rozhodnutí. Má za to, že přijaté řešení odpovídá konkrétním okolnostem daného případu a je patřičným, konkrétním a jasně formulovaným způsobem odůvodněno. V průběhu správního řízení postupoval v souladu s právními normami, jimiž je pro případ správního řízení ve věci rozhodování o žádosti o mezinárodní ochranu vázán. Správní orgán je přesvědčen, že pokud by byly žadatelčiny obavy z uvedených osob opodstatněné a tyto představovaly pro žadatelku ohrožení, měla dotyčná možnost obrátit se na státní orgány své vlasti o pomoc, čehož však nevyužila a rozhodla se celou situaci vyřešit vycestováním z vlasti. Správní orgán v této souvislosti konstatuje, že jmenovaná naprosto na pomoc policie či jiných státních orgánů země svého původu rezignovala, protože jí tyto mohly těžko pomoci, když o jejích potížích vůbec nebyly informovány,

protože jim to jmenovaná neoznámila. V případě žadatelky proto rozhodně nelze dojít k závěru, že by byla příslušnými arménskými orgány odmítnuta ochrana její osoby, tedy že by stát nebyl schopen či ochoten žadatelce poskytnout ochranu. Správní orgán v této souvislosti odkazuje na zprávy o zemi původu, podle níž v Arménii existuje reálná možnost obrátit se na policii, přičemž tato možnost je poskytnuta platnou právní úpravou Arménie. Správní orgán tak vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci, který svým rozsahem odpovídá předpokladům nezbytným pro vydání rozhodnutí. V průběhu správního řízení postupoval v souladu s právními normami, jimiž je pro případ správního řízení ve věci rozhodování o žádosti o mezinárodní ochranu vázán. Arménii je dle podkladů založených ve spise možno považovat za zemi, v níž občas dochází k bezpráví, nicméně jedná se o zemi, kde se lze domáhat ochrany svých práv a tyto skutečnosti nebyly v řízení o udělení mezinárodní ochrany ani žalobou vyvráceny. Kromě jiného žalovaný si dovoluje i odkázat na usnesení NSS 10 Azs 37/2017 z 30. března 2017, jednalo se o podobný případ, kdy žalobce nevěřil policii v Arménii, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost. Co se týká údajného odkazu na zdravotní stav jejího dítěte, tak je třeba poukázat na poskytnutí údajů k žádosti o MO, které učinil její manžel jménem dítěte dne 31.1.2018, uvedl, že zdravotní stav jeho dcery je moc dobrý, č. listu 31-32 spisového materiálu manžela a jako důvod žádosti o MO nezletilé dcery uvedl sloučení rodiny. Při seznámení s podklady předložil lékařskou zprávu dítěte 26.3.2018, č. listu 45, jednalo se o ultrazvuk ledvin, avšak bez ložiskových změn. Žádné závažné zdravotní skutečnosti nevyplynuly. Navrhl žalobu zamítnout a vyslovil souhlas s rozhodnutím bez jednání.

6. Napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 2. 5. 2018, č. j. OAM-960/ZA-ZA10-ZA10-2017 nebyla žalobci a) poskytnuta mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu. Žalovaný v rámci svého rozhodnutí dospěl k závěru, že u žalobce a) nejsou naplněny důvody pro udělení azylu jako vyšší formy mezinárodní ochrany a současně nejsou naplněny důvody k udělení doplňkové ochrany. Důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany byla obava z rodiny jeho dřívější partnerky, která vyvíjela násilí vůči jeho nynější manželce. Uvedeným rozhodnutím žalovaný současně rozhodoval i o mezinárodní ochraně nezletilé dcery žalobce a) a žalobkyně b), avšak žalobce b) žalobu podal jen za svou osobu, nikoliv i za svou dceru – poznámka soudu.
7. Napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 2. 5. 2018, č. j. OAM-961/ZA-ZA10-ZA10-2017 nebyla žalobkyni b) poskytnuta mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu, když důvod uváděný žalobkyní b) obava před násilím rodiny bývalé partnerky jejího muže, žalovaný nevyhodnotil jako relevantní pro udělení mezinárodní ochrany či alespoň doplňkové ochrany.
8. Krajský soud nejprve posoudil zákonné náležitosti žaloby a konstatoval, že žaloba byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž není žaloba ve smyslu § 68 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) nepřipustná. Poté krajský soud přezkoumal důvodnost žaloby v souladu s ust. § 75 s. ř. s., v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.
9. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobce a) i žalobkyně b) podali žádost o mezinárodní ochranu dne 21. 11. 2017. K žádosti uvedli, že mají státní příslušnost

Arménskou republiku, národnost arménskou, žalobkyně b) byla těhotná a do České republiky, do Prahy, přiletěli dne 27. 9. 2016. Přespali v Praze a pokračovali do Německa, odkud však byli v rámci dublinského řízení transferováni zpět do ČR, kam dorazili dne 21. 11. 2017. Oba jako důvod odchodu ze země původu uvedli problémy s příbuznými, konkr. s příbuznými, jak uvedl žalobce a), jeho bývalé manželky, později upřesnil přítelkyně. Žalobce a) uvedl, že je v ohrožení života i jeho manželka. Žalobkyně b) uvedla, že ona osobně v Arménii potíže nemá, veškeré její potíže souvisejí s manželem. Při pohovoru k žádosti dne 24. 11. 2017 vypověděli, že jsou doma ohrožováni rodinou bývalé manželovy přítelkyně, kteří žalobkyni b) jednou i fyzicky napadli, když je pustila do bytu a žalobce a) několikrát napadli a poté, kdy na auto, které řídil, najel nákladník a vytlačil jej z cesty a při nehodě zemřel jeden spolujezdec, podal trestní oznámení. Vzhledem k tomu, že mu však rozbili auto, fyzicky jej napadli, trestní oznámení vzal zpět. Dále se již na policii neobracel a rozhodli se odjet z Arménie. V Německu žalobkyně b) má sestru v azylovém řízení a žalobce a) bratrance. Založen rodný list matričního úřadu Magistrátu města Havířova ze dne 19. 1. 2018 potvrzující narození A.A., jejíž rodiči jsou žalobci a) a b), narozena dne X a odborný lékařský nález radiodiagnostického oddělení, NsP Havířov ze dne 26. 3. 2018 o USG ledvin nezletilé dcery žalobců s výsledkem: ledviny normálně uloženy, přiměřeného tvaru i velikosti, bez ložiskových změn, vpravo dnes d.s. bn., vlevo dilatace d.s. – panvička šíře 9 mm, kalichy do 7 mm; kontrola.

10. Správní spisy dále obsahují informace vztahující se k současné situaci v Arménii, konkrétně jde o Informace OAMP – Arménie – Bezpečnostní a politické situace v zemi ze dne 28. srpna 2017, Výroční zprávu Human Rights Watch 2018 – Arménie – ze dne 18. ledna 2018, informace MZV ČR č.j. 90855/2017-LPTP ze dne 14. února 2017 na téma možnosti obrátit se na policii v případě poškození způsobené trestnou činností, možnost podat stížnost na policii v případě její nečinnosti, zpráva mezinárodní organizace pro migraci – Údaje o zemi – Arménie 2017.
11. Ze shora citovaných zpráv vyplývá, že v Arménii je možnost se obrátit na policii v případě poškození způsobeného trestnou činností, je to právně ošetřeno, avšak výsledek a efektivita takového vyšetřování závisí na individuálním případě. Platná právní úprava rovněž umožňuje se obrátit se stížností v případě nelegální činnosti příslušníků policie, a to k nadřízenému orgánu, avšak v individuálních případech se může vyřízení lišit. Pokud se týká zdravotní péče, ta je složena ze státem garantované bezplatné péče a dobrovolného individuálního zdravotního pojištění. Nárok na bezplatné poskytnutí léků mají mimo jiné i děti mladší 7 let věku.
12. V ust. § 12 písm. a) a b) zákona o azylu jsou stanoveny důvody pro udělení azylu. Podle tohoto ustanovení se azyl udělí, bude-li zjištěno, že cizinec je pronásledován za uplatnění politických práv a svobod, nebo má-li odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
13. Pokud se týká podmínek pro udělení azylu dle ust. § 12 zákona o azylu, soud v první řadě odkazuje na odstavec [12] tohoto rozhodnutí. Dále nutno zdůraznit, že žalobci netvrdili, že opustili svou zemi z důvodu, že by byli pronásledováni pro uplatňování politických práv a svobod, ani ze strachu z pronásledování z důvodu rasy, náboženství,

národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině, nebo zastávání politických názorů. Žalobci opustili Arménii z důvodu obavy před soukromými osobami, jak tvrdili, konkr. před rodinnými příslušníky bývalé přítelkyně žalobce a). Uvedený důvod v žádném případě nelze podřadit pod důvody pronásledování za uplatňování politických práv a svobod ve smyslu ustanovení § 12 písm. a) zákona o azylu. Skutečnost, že žadatel o azyl má v zemi původu obavy před vyhrožováním ze strany soukromé osoby, není bez dalšího důvodem pro udělení azylu podle ustanovení § 12 zákona č. 325/1999, o azylu, ve znění zákona č. 2/2002 Sb., tím spíše v situaci, kdy politický systém v zemi původu žalobce dává občanům možnost domáhat se ochrany svých práv u státních orgánů, a tyto skutečnosti v řízení o udělení azylu nebyly vyvráceny (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu č. 3 Azs 22/2004 ze dne 10. 3. 2004). Obava ze soukromých osob by mohla být důvodem pro udělení azylu pouze tehdy, pokud by orgány domovského státu, u nichž by se žalobci skutečně domáhali poskytnutí ochrany, nebyly schopny ochranu před takovým jednáním poskytnout. V případě žalobců však nejde o takový případ, neboť žalobce a) vzal trestní oznámení zpět a žalobkyně b) se vůbec na policii či jiné státní orgány neobrátila.

14. Dle § 14 zákona o azylu platí, že pokud v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárních důvodů.
15. Stěžejními žalobními námitkami obou žalobců je údajný komplikovaný zdravotní stav jejich nezletilé dcery, která se narodila v České republice dne 8. 1. 2018 a dále absence hmotného zázemí v Arménii.
16. Z dikce § 14 zákona o azylu vyplývá, že humanitární azyl lze žadateli udělit jen v případech hodných zvláštního zřetele. Tyto případy je nutno posuzovat individuálně a pečlivě hodnotit okolnosti jednotlivých žádostí. Důvody zvláštního zřetele hodné jsou představovány zcela výjimečnými situacemi v podobě zvlášť těžké nemoci, zdravotního postižení či příchodu z oblastí postižených významnou humanitární katastrofou (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2004, sp. zn. 2 Azs 8/2004). Na udělení humanitárního azylu není právní nárok a není na něj subjektivní právo. Udělení humanitárního azylu je tedy na úvaze ministerstva, jako správního orgánu, který o žádosti rozhoduje.
17. Vzhledem k tomu, že je udělení azylu z humanitárních důvodů vázáno na správní uvážení a žadatel na ně nemá právní nárok, je soud při přezkumu rozhodnutí správního orgánu oprávněn posuzovat pouze to, zda uvážení nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem a zda k němu správní orgán dospěl řádným procesním postupem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2005, č. j. 6 Azs 304/2004-43). S přihlédnutím ke shora uvedenému soud neshledal v postupu žalovaného žádné pochybení. Žalovaný v rámci správního řízení se podrobně zabýval i možností udělení humanitárního azylu, a to že neshledal důvod pro jeho udělení, nemůže být důvodem úvahy o nesprávném výkladu § 14 zákona o azylu. Soud nepřisvědčil tvrzení žalobců, že správní orgán nepřihlédl ke komplikovanému zdravotnímu stavu dcery, která vyžaduje odbornou lékařskou péči a tato je v zemi původu nedostupná. Správní orgán měl k dispozici výsledek vyšetření ledvin ultrazvukem ze dne 26. 3. 2018, který žalobce a) předložil dne 18. 4. 2018 při seznamování se s podklady před rozhodnutím. Soud nespatriil rozpor mezi zjištěním z ultrazvuku a názorem správního orgánu, že zdravotní stav

nezletilé je dobrý. Jak vyplývá ze zpráv v odstavci 10 tohoto rozsudku, léky pro děti do 7 let jsou bezplatné a obecně zdravotní péče je dostupná. Event. skutečnost, že v zemi původu žalobců je zdravotnictví na nižší úrovni než v České republice, nemůže sama o sobě představovat důvod pro udělení humanitárního azylu, což opakovaně judikuje Nejvyšší správní soud ve svých rozhodnutích (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 10. 2005, č.j. 3 Azs 226/2005-68). Soud nepovažuje situaci žalobců za tak výjimečnou, která by přesahovala úvahu žalovaného správního orgánu o neudělení humanitárního azylu.

18. K institutu doplňkové ochrany (§ 14 a § 14b zákona o azylu), jakož i k jejímu rozdílu oproti institutu azylu, se již opakovaně vyslovil Nejvyšší správní soud, který např. v rozsudku ze dne 28. 4. 2009, č. j. 9 Azs 11/2009-99 uvedl, že *„[i]nstitut doplňkové ochrany obecně zakotvuje ve vnitrostátní právní úpravě zásadu non-refoulement, která zabezpečuje, že uprchlík nebude ani v případě, není-li mu z různých důvodů udělen azyl, vydán do země, kde by byl zásadním způsobem objektivně ohrožen na životě, svobodě či tělesné integritě. Smyslem a účelem doplňkové ochrany je tedy poskytnout subsidiární ochranu a možnost legálního pobytu na území České republiky těm žadatelům o mezinárodní ochranu, kterým nebyl udělen azyl, ale u nichž by bylo z důvodů taxativně uvedených v ust. § 14a zákona o azylu neúnosné, nepřiměřené či jinak nežádoucí požadovat jejich vycestování. Aplikace institutu doplňkové ochrany se vztahuje k objektivním hrozbám po případném návratu žadatele do země původu, tedy k částečně jiným skutečnostem nastávajícím v odlišném čase než v případě aplikace institutu azylu“* (obdobně též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, sp. zn. 7 Azs 260/2014).
19. Podle ustanovení § 14a odst. 1 zákona o azylu doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2, a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.
20. Podle ust. § 14a odst. 2 zákona o azylu za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje:
- a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
 - b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
 - c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
 - d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
21. Smyslem doplňkové ochrany je poskytnout subsidiární ochranu a možnost legálního pobytu na území České republiky těm žadatelům o mezinárodní ochranu, kterým nebyl udělen azyl, ale u nichž by bylo z důvodů výše uvedených nežádoucí

požadovat jejich vycestování. Dle soudu žalovaný se přesvědčivě vypořádal s posouzením daného případu z pohledu doplňkové ochrany a soud se s žalovaným ztotožnil a zcela odkazuje v této části na podrobné odůvodnění v napadených rozhodnutích.

22. S přihlédnutím ke shora uvedenému soud neshledal v postupu žalovaného žádné pochybení. Žalobní námitku v podobě nedostatečného zjištění skutkového stavu (§ 3 správního řádu) soud neshledal důvodnou. Žalovaný v rámci správního řízení provedl podrobné dokazování. Rozhodnutí žalovaného pak vychází z těchto podkladů a z pohledu soudního přezkumu je jeho odůvodnění zcela dostatečné a přesvědčivé. Krajský soud tedy dospěl k závěru, že žalovaný nevybočil při svém rozhodování z mezí a hledisek stanovených zákonem.
23. Jen pro úplnost soud uvádí, že nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobám, neboť žaloby mají odkladný účinek ze zákona (§ 32 odst. 2 zákona o azylu).
24. S ohledem na vše shora uvedené soud žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
25. Žalovaný, který měl ve věci plný procesní úspěch, neuplatnil právo na náhradu vzniklých nákladů, a proto soud rozhodl v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. a žádnému z účastníků nepřiznal náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 6. srpna 2018

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje